"512"

[కథానిక]

= శ్రీ 'కరుణకుమార' =

"Halt! who comes there!"*

(హాల్ట్ హు కమ్స్ దేర్)

సర్కారు ఖజానాలోని గడియారం టంగుటంగున పదిసార్లు బదులుపలికింది.

వాట్టి భ్రమేనా ???

ఒకవిధమైన రిచ్చపాటులో పడ్డాడు —512.

ఆస్టేషనుకు క్రొత్తగా ట్రాన్సుఫరయి వచ్చిన పోలీసుజవాను అతడు. అసలు పోలీసు నౌకరీకే క్రొత్త అని చెప్పవచ్చు. అతనికి హితవు లేకపోయినా వచ్చిపడిం దీ ట్రాన్సుఫరు.

ఇక్కడకు వచ్చిన ఈ నెల్లాళ్లుగా ఆ సబిన్‌స్పెక్టరుముండావాడు అతనికి తరచు పల్లెలమీదనే కాగితాలడ్యూటీ వేసి ఇంటిపట్టున ఉండనీయకుండా చేస్తున్నాడు. క్రొత్తగా కాపరానికి వచ్చిన భార్య. క్రొత్త ఊళ్లల్లో తనతో ఒంటరిగా తిరిగి కాపరం చేయడానికి భయపడుతోందని జంకిన ఆ అబలకొరకు ఎంత త్యాగమైనా చేసి ఆమె శీలం కాపాడి రక్షిస్తానని అభయహస్తమిచ్చిన శూరుడు—512. కాని ఈస్టేషనుకు వచ్చి నదిలగాయతు సబిన్‌స్పెక్టరు వైఖరే అతనికి కంటకంగా ఉంటోంది.

చలికాలం. చీకటిరాత్రి. రూపసి యగు భార్యను ఇంటిదగ్గర ఒంటరిగా విడిచి తాను డ్యూటీ చేయడానికి వచ్చేశాడు. సబిన్‌స్పెక్టరుప్రవర్తన మంచిది గాదని లైనులో చెప్పుకొంటున్నారు. ఈవిధంగా తనను ఒంటరిగా విడిచి ఉద్యోగాలు చేసినట్టయితే, తా నక్కడ ఉండలేననీ, పుట్టింటికి వెళ్లిపోతాననీ గోలచేయడం మొదలుపెట్టింది భార్య. కొంత కాలంవరకూ తనకు రాత్రి పూట డ్యూటీ తప్పించవలసినదని లోపాయికారీగా ఎంత ప్రార్థించుకొన్నా వినిపించుకొన్నాడు కాడు సబిన్‌స్పెక్టరు.

రాత్రి పదిగంటల కారంభమైన ఖజానా డ్యూటీ ఒంటిగంటకుగాని పూర్తికాదు. ఇంటికి పోవడం ఎప్పుడబ్బా!

చికాకో, పరాకో, ఉండిఉండి—

"Halt! who comes there!"

అని మళ్లా కాషన్ ఇచ్చాడు.

పంచభూతాత్మకమైన శరీరం జయిలు డ్యూటీలో బందీకృతమైపోయిందిగాని, అతని

* "నిలు! ఎవరావచ్చేది!" అని అర్థము.

పంచప్రాణాలూ ఇంటిదగ్గర ఇల్లాలిచుట్టూ పారా తిరుగుతూనేఉన్నవి.

ఛీ! ఆడజాతి! పిరికిజాతి! పరాధీనమైన బ్రదుకు! తన శీలం తాను కాపాడుకోలేని ఆడదాని బ్రదుకు బ్రదుకేనా! మొగవాడయినవాడు ఆడదాన్ని ఎంత దూరమని కాపాడి రక్షించగలడు! పోలీసుజవానుల్లాగా ప్రతీఆడదానికీ ఒక తుపాకీ సప్లయిచేసి ఆత్మరక్షణకోసరం తుపాకీగుండు గురిచేసి పేల్చడం సర్కారువారు నేర్పిస్తే బాగుండును.

దుర్మార్గు లెవరూ రాత్రిపూట ఒంటరిగా ఉండే సమయం కనిపెట్టి తన ఇంటిపైకి రావడం లేదుగదా! ఆదుర్మార్గుల దార్జన్యానికి లోబడి తన ధర్మపత్ని గడగడ వొణికిపోవడం లేదుగదా! ఎదిరించడానికి ఆపె దగ్గర తుపాకీకూడా లేకపోయెనే!

తల పగిలిపోతోంది 512 కి.

దట్టంగా పెరిగిన చీకటిలో గాలికి కదిలే నల్లని చెట్లనుకూడా నమ్మలేక,

"Halt ! who comes there !"

అని వెర్రికేక పెట్టాడు 512.

తన కామన్ భార్య కాపరంచేసే ఇంటిదాకా వ్యాపిస్తుందా!

సబ్ జయిలు ఇనపకమ్ములసందున కూనిదీర్ఘాలు తీసే పాట నిలిపి, హా, హా, హా అని వికటహాస్యం చేశాడు ఒక ఖయిదీ.

512 కి ఒళ్లు చుర్రుమనింది.

"నువ్వు ఏడనో కొత్త బిచ్చగాడివిలా ఉండావే" అన్నాడు ఖయిదీ.

ఉన్నమాట అంటే ఉలుకు ఎక్కువ. తను క్రొత్త పోలీసుజవా నన్న సంగతి ఎట్లా తెలుసుకోగలిగాడు — ఖయిదీ! తన అంతర మేమిటి, వాడి అంతర మేమిటి! నోటి కెంత వస్తే అంతేనా! కొత్తబిచ్చగాడని తనని ఎగతాళిచేస్తాడా!

"నోరు మూసుకో" అని ఖయిదీని గద్దించి,

"Halt ! who comes there !"

అని మళ్లా అరిచాడు 512.

"అబ్బో!" అని సాగతీసి, పకపక నవ్వేడు ఖయిదీ.

చలికి ముడిచిపెట్టుకొని లాంతరుక్రీనీడని పండుకున్న వార్డరు లేచి చుట్ట ముట్టించాడు.

ఖాకీయూనిఫారం. నెత్తిన 512 నెంబరు ఎర్రటోపీ. నడుముకు సరిక్రొత్త తోలుబెల్టూ, బెల్టుకు తగిలించిన మూడుజానల పొడుగు లాఠీ, కుడిభుజంమీద బాయనట్టు తగిలించి లోడ్డుచేసిన వొంటినల్లి కేపు తుపాకీ! రైట్, లెఫ్ట్! రైట్, లెఫ్ట్! అడుగులు కొలుచుకొంటూ మిసమిసలాడే త్రాచుపాము చురుకుదనంతో సబ్ జయిలుకూ, సర్కారు ఖజానాకూ పారాయిస్తున్నాడు 512.

హాలులో వ్రేలాడగట్టిన హారికేన్ లాంతరు దీపంకాంతిలో తన రెండుభుజాలకూ తగిలించిన ఇత్తడిబిళ్ల ఇంగ్లీషు అక్షరాలు తళతళ మెరిసిపోతున్నవి. పిక్కలకు చుట్టిన ఖాకీసాక్సూ, కాళ్లకు తగిలించిన క్రోము లెదరు తెల్లచెప్పులూ బిర్రుతగిలి, అంత చికాకులోనూ అతనికరీరాని కొకవిధమైన ఉత్సాహాన్ని చేకూరుస్తున్నవి.

రెండులక్షల రూపాయల సర్కారు నగదు గల ఖజానా. దొంగతనం, బంది

పోటు, ఖూనీ వగైరా నేరాలు చేసిన ఖయిదీలూ, జయిలు బిల్డింగూ, ప్రపంచాన్నంతనీ చుట్టబెట్టిన బ్రహ్మాండమైన అంధకారమూ — ఇప్పుడు తన ఏలుబడికి లోబడి ఉన్నట్లే కదూ! అబ్బా! ఒక్క పోలీసు జవానుకు ఎంత నిరంకుశమైన అధికారం! "Halt" అని తాను సాదరుచేసే ఒక్క మూజువాణీఉత్తర్వు నతిక్రమించి తనను సమీపించడానికి ఆ చీకటికూడా గడగడలాడవలసినదే. లేకపోతే తన హస్తగ్రస్తమైన తుపాకీ ప్రయోజన మేమిటి?

నూనూగుమీసంమీద చేయి వేసుకొని సవరించుకొన్నాడు 512. మెత్తని నున్నని గడ్డం నిమురుకొన్నాడు. ఉబికి పైకి పొంగే ఛాతీ విరుచుకొని, ఊపిరి లోపలికి ఎగపీల్చుకొన్నాడు. జయిల్లో ఖయిదీలు దగ్గినా, సకిలించినాకూడా బడిపంతులు పిల్లకాయల్ని అదిలించినట్లు అదిలిస్తున్నాడు.

కాని, వీడెవడు? ఇనపకమ్ముల సందున ఇరుక్కొనికూడా తన అధికారానికి లోబడి ఉండేటట్లు లేడే.

దూరాన్న చెట్ల గుబురులో సవ్వడి విని,

"Halt! who comes there!"

అని వెర్రికేక పెట్టాడు.

"నీకు అస్తావిస్తమా ఏందయ్యా?" అని ప్రశ్నించాడు ఖయిదీ.

చీకటిలోకి గురిచేసిన తుపాకీ దింపి ఇనపకమ్ములవైపు తిరిగి గుడ్లెర్రచేశాడు-512.

తోక లొటలొటలాడించుకొంటూ ఊరకుక్క ఒకటి లాంతరుకాంతిలో మెరిసింది.

"కాల్చక ఇంకా చూస్తా వేందయ్యా."

అని కడుపు పిసుక్కొంటూ నవ్వేడు ఖయిదీ.

"కిషన్" అని పలకరించాడు వార్డరు.

"నేను జయిల్లో పడ్డ ఈరెండునెలలుగా నువ్వు నాకు ఆగతపడలేదు—నువ్వేమయినా కొత్తగా చేరినావా ఏందయ్యా ఈ పోలీసుల్లో? నువ్వీనౌకరీకి లాయఖు కావే!" అని రిమార్కు చేశాడు ఖయిదీ.

కిషన్‌సింగురసపుత్రరక్తం సల సలలాడింది. తా నింకా సార్జంటుగానూ, సబిన స్పెక్టరుగానూ ప్రమోషన్ అయి పైకి పోవాలనుకొంటుంటే, కానిస్టేబిలు నౌకరీకికూడా లాయఖుకాదంటాడా ఈ ఖయిదీ! వీణ్ణి ఈపాటున కాల్చిపారేసినా దోషమున్నదా?

"తేపతేపకూ తుపాకీ గురిచేస్తావు. ఎంతమందిని కాలుస్తా వేందయ్యా" అని ఇంకా ఎగతాళిగానే మాట్లాడుతున్నాడు ఖయిదీ.

"అధికప్రసంగం చేస్తివా-ముందు నిన్ను కాలుస్తా చూడు" అన్నాడు 512.

"నిదానించు, నిదానించవయ్యా మొనగాడా" అన్నాడు ఖయిదీ.

"ఎంత మొండిముండాకొడుకుపురా." అని నోట్లో చుట్ట తీసి కొడి దులిపేడు వార్డరు.

"ఎవ రీఖయిదీ? పేరు చెప్పు వార్డర్" అన్నాడు 512.

"నాపేరు యానాది ఆదిగాడు. రాసుకో" అన్నాడు ఖయిదీ.

"వీడు చేసిన నేరమేమిటి వార్డర్?" అన్నాడు 512.

"నే చేసిన నేరం చెప్పితే పోతుందిగాని నువ్వు పసి వాడివిలాగా ఉండావే, నీకు పెళ్లి అయిందటయ్యా పోలీసాయనా" అని అడిగాడు ఖయిదీ.

అదుగో! తన పెళ్లిసంగతి ఈకుంక కెందుకూ ?

"అయిందిరా" అని వార్డరే జవాబు చెప్పాడు.

"భార్య సంసారానికి రాలేదా ?" అని క్రాస్ చేశాడు ఖయిదీ.

"వచ్చిం" దన్నాడు వార్డరు.

512 ఒంటిమీద తేళ్లూ, జెర్రెలూ పాకి పోతున్నవి.

"అయితే, అపరేత్రికాడ ఆపిల్లని ఇంటికాడ ఇడిపించి నువ్వీడ ఉద్దేగం చేయడానికి తయారయినా వంటయ్యా మొనగాడా" అన్నాడు ఖయిదీ.

తన తుపాకీగుండుకు ఆరాత్రి ఆదిగాడి ఆయువు మూడిం దనుకొన్నాడు 512.

"ఆదిగా" అని పలకరించాడు వార్డరు.

"అదే యానాదివాడయి, యానాది కులంలో పుట్టిన మొగాడయితే, ఉద్దేగాలు కాదు, ఊళ్లేలటాలు కాదు, మిన్ను విరిగి మీదపడ్డా కట్టుకొన్న ఆడదాన్ని ఇడిపించి ఉండగలడయ్యా వార్డరయ్యా" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఆమాటమాత్రం నిజం." అన్నాడు వార్డరు.

"ఒరే! యానాదీ! ఇది సర్కారు జయిలు. నీవు ఖయిదీవి. అర్ధరాత్రిపొద్దు. గలభా చేస్తున్నావు. నాచేతిలో తుపాకీ గమనించావా ? భద్రం." అని ఆక్రోశం పట్టలేక మీదికి రాబోయాడు 512.

"రావోకు రావోకురా - చందురూడా
రావోకు రావోకురా - చందమామా."

అని చీకటి చించుకొని ఒక మధుర గానం గాలిపాటుకు జయిలుమీదికి దూకింది.

"Halt! who comes there!"

అని కాషన్ ఇవ్వాలని 512 ప్రయత్నించాడు కాని-చీకట్లో తిరిగే తియ్యని పాట అతని కర్ణపుటాలలో పడేవరకు ఉక్కిరిబిక్కిరయి అతని గొంతుకు పెగలలేదు.

అరమోడ్పుకన్నోయితో వార్డరు చుట్టపొగ దీర్ఘంగా పీల్చి నిదానంగా విడిచాడు.

చీకటిగుబురులో విహరించే తీయని పాటకు చప్పట్లతో తాళం వేస్తూ ఇనప కమ్ములలోని కాహ్వాన మిస్తున్నాడు ఆదిగాడు.

"రావోకు, రావోకు
రాహు పొంచున్నాడు త్రోవలోన
ఆకాశకట్టపైనాను అల్లాడకున్నాది.
మబ్బుల్లపైనేమొ మాయ గప్పేసింది.
రావోకురా—"

అని చీకటి ఇంకా పాడుతూనే ఉన్నది.

512 కి అర్థం కావడంలేదు. "Halt! who comes there!"అని కాషన్ ఇవ్వడమా, మానడమా ?

" అందుకోరా ఆదిగా. " అన్నాడు వార్డరు.

"తెల్లన్ని నీకాంతి నల్లనయ్యేనురా.
చల్లన్ని నీమోము సన్నగిల్లేనురా.
రాజోకురా—."

అని ఆదిగాడు అందుకొని పాటలో పాట కలిపేడు.

"పరమరాకాసిరా" అని చీకట్లోపలికే పలుకే,

"పరమరాకాసిరా"అని జయిలుకమ్మల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నది.

"మిత్తిలా నిను బట్టి మింగబొయ్యేనురా.
రాబోకురా, రాబోకురా, రాబోకురా."

అని ఏకంఠం ఎక్కడనుండి పలుకుతున్నదో భేదం తెలియకుండా, బయట చీకట్లోనూ, లోపల జయిల్లోనూ ఒకేపాట బయల్దేరి ఆకాశమంతా ఆవరించింది.

అంతా అయోమయంగా ఉంది 512 కి.

"పోలీసాయనా" అని పలకరించాడు ఆదిగాడు.

ఆదిగాడు అంతటి పాటకుడా! మరి ఆచీకట్లో పాడే మనిషెవరు? ఎవరో స్త్రీ కంఠంలా ఉన్నదే!

అర్ధరాత్రిసమయంలో ఆడమనిషి ఒంటరిగా జయిలుదగ్గర కెందుకు వస్తున్నట్లు? సరిగా ఆమనిషి పాడిన పాటే ఇక్కడ వీడు కూడా పాడుతున్నాడే.

512 కి ఆశ్చర్య మైపోతోంది.

"తీసుకో, తుపాకీ తీసుకో" అన్నాడు ఆదిగాడు.

512 కి ఆదిగాడంటే అయిదునిమిషాలకు పూర్వం ఉండిన అభిప్రాయం ఇప్పుడెక్కడికో పారిపోయిన ట్టనిపించింది. కాని తుపాకీ తీసుకోమంటాడేమిటి?

చెట్లసందున మెదిలే మనిషినవ్వడి గమనింపనేలేకపోతున్నాడు 512.

"ఆట్టు - ఊ - కంచుదే-" అని పకపక నవ్వేడు ఆదిగాడు.

మళ్లా కుక్క ఏదయినా తిరుగుతున్నదా అని కలయచూచాడు 512.

"చూస్తావేందయ్యా పోలీసాయనా! దగ్గరకి వచ్చేసింది రాకాసి......

"పరమరాకాసిరా పరమరాకాసిరా—"

అని పాడుతూ "ఊ! కొట్టు, కొట్టు" అని గలభా చేస్తున్నాడు ఆదిగాడు.

చుట్టపారేసి, మంచినీళ్లు పుక్కిలించాడు వార్డరు.

"వచ్చెవచ్చె, మీద బడి
మిత్తిలా నిను బట్టి మింగబొయ్యేనురా.
కాల్చేయవయ్యా, తుపాకీ పేల్చేయవయ్యా."

అని అదిలిస్తున్నాడు ఆదిగాడు.

ఏమి టీయూనాదివాడి ఆగడం? ఊరుకున్నకొద్దీ మితిమీరుతున్నదే వీడి వ్యవహారం!

512 చూపు చీకట్లోనే చిందులాడింది. చీకటికంటె నల్లని చీర, చీరకంటె చిక్కని శరీరకాంతి, శరీరకాంతిని తలదన్నే శిరోజపుంజం, శిరోజపుంజాన్ని వెలిగించే శిరీషకుసుమాలు-ఆ మనిషి సెంట్రీని సమీపించిన కొద్దీ,

"Halt!" అని కాషన్ ఇవ్వాలనిగాని, తుపాకీ తీసుకోవాలనిగాని ఈసారి 512 మరిచిపోయాడు.

"వార్డర్! ఎవ రీమనిషి?" అని అడిగాడు 512.

వార్డరు జవాబు చెప్పేలోపలనే,

"నా అగచాట్ల కన్నిటికీ ఈ రాకాసి ముండే కారణం. ముందు దీన్ని కాల్చి పారెయ్యి." అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఈమనిషి నీ కేం గావాలిరా" అని అడిగాడు 512.

"చస్తే బూడిద కావా"లన్నాడు ఆది గాడు.

"కిర్ర! ఈమనిషి ఆదిగాడి భార్య. ప్రతిపూటా ఇక్కడకు వచ్చి పెనిమిటిని చూచిపోతూఉంటుంది." అన్నాడు వార్డరు.

"నాపలుకు వినవైతివోయీ రాకుమారా,
నీ ఉసురు నే తీతునోయీ, రాకుమారా..."

అని పాడి నాట్యం చేసింది ఆడమనిషి. దానికి మతి భ్రమించింది గాబోలు నను కొన్నాడు 512.

"దీనికి ఉన్మాదమయ్యా పోలీసాయనా!" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఛీ ! నోరు మూయ్" అన్నాడు వార్డరు.

"మామా........."అని పిలిచింది ఆడ మనిషి.

"ఏమే—"

"ఈపొద్దు మా అమ్మగారు ఇంటి కాడ పండగ చేసుకొని అప్పచ్చులు పెట్టిందే. నీకోసరం మూటకట్టుకొని తెచ్చా" అని ఆదిగాణ్ణే సమీపించింది వాడి భార్య.

"ఆ! ఆ! నిలబడు" అని ఖంగారుపడుతూ అటకాయించింది 512 అధికారం.

"ఆపోలీసాయనక్కూడా రెండు అప్ప చ్చులు లంచంపెట్టవే పిల్లా" అన్నాడు ఆది గాడు.

"వార్డర్, ఖయిదీల కిట్లా పెట్టవచ్చు నా" అని అడిగాడు 512.

"వార్డరయ్యా! ఈపోలీసాయన ఇప్పుడే వోడ దిగివచ్చినట్టుండాడే" అన్నాడు ఆది గాడు.

"జయిలుసూపరెంటుగారు వీడివిషయ మై చూసీచూడనట్టు ఉండుమన్నారు. ఆ మనిషి వీడి భార్య. వీణ్ణి అరెస్టుచేసినప్పటి నుండీ ఆమనిషి సూపరెంటుగారి ఇంటికాడనే పని చేసుకొంటూ పెనిమిటిని విడిచిపెట్టి పోలేక ఇక్కడనే పడిఉన్నది. పోనియ్యి" అన్నాడు వార్డరు.

"అసలు వీ ణ్ణెందుకు అరెస్టుచేశారు" అని అడిగాడు 512.

"నీలాంటి ఒక పోలీసుకానిస్టేబును తుపాకితో కాల్చి చంపేసినందుకు" అన్నాడు ఖయిదీ.

"ఆ—"అని ఉలిక్కిపడ్డాడు 512.

తనవంటి పోలీసుకానిస్టేబి లంటాడు- ఏమి వీడి పొగ రనుకొన్నాడు 512.

"కానిస్టేబిలు వెంకటసామి వీడి భార్య ఈలక్ష్మిని బలవంతంగా పట్టుకోబోయేవరకు వీడు తుపాకితో కాల్చి చంపేశాడు" అన్నా డు వార్డరు.

ఠంగుమని సెంట్రీగడియారం కొట్టింది.

"సత్యం! సత్యం! నా ఏలినవాడా!" అన్నది లక్ష్మి.

"వీళ్లది యానాదికులమైనా, మొదటినుం డీ వీళ్లు వీథినాటకాలూ, భాగోతాలూ, పాటలూ నేర్చుకొని, ఊరూరా నాటకా లాడి జీవనం చేసుకొనేవాళ్లు" అన్నాడు వార్డరు.

"లక్ష్మికంఠం కోకిలకంఠం" అన్నాడు 512.

"దాని ఆటా, దాని పాటా ఇవే దానికి వండ తెచ్చిపెట్టినవి. వెంకటసామి రౌడీముండాకొడుకు. దానివెంట బడ్డాడు"

"..................."

"ఒకరోజు సంజచీకటికాడ వీళ్లిద్దరూ పొరుగూరునుండి యానాదిపాలేనికి పోతుంటే ఒంటరిగా చిక్కేవరకు తన పోలీసుఅధికారం చూపి ఆదిగాణ్ణి చెట్టుమొదట్లో విరిచికట్టి, లక్ష్మిని పట్టుకోబోయాడు వెంకటసామి-" అన్నాడు వార్డరు.

"మామా, నాకు భయమౌతున్నదే" అన్నది లక్ష్మి.

"గమ్మున ఉండు. ఆ పెద్దమనిషిని చెప్పనియ్యి —" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"వార్డర్" అన్నాడు 512.

"లక్ష్మి తిరగబడి వెంకటసామిమీద రాళ్లు రువ్విందట. వెంకటసామికి ఒళ్లు మండి దాన్ని జుట్టుపట్టుకొని బరబర లాక్కొని వచ్చాడట. ఇంతలో కట్టిన కట్లు ఎట్లా విప్పుకొన్నాడో ఆదిగాడు, విప్పుకొని, కింద పెట్టిన వెంకటసామితుపాకీ తీసుకొని అతన్ని డొక్కలో ఒక్క గుండు పేల్చి భార్యని తీసుకొని పోయాడట." అన్నాడు వార్డరు.

"విన్నావా పోలీసాయనా- హుం" అని మీసం దువ్వేడు ఆదిగాడు.

"అట్లయితే వీడిమీద కేసెందుకు?" అని సందేహం కలిగి అడిగాడు 512.

"మనం చేసిన పని చట్టం ఒప్పుకోదంట." అన్నాడు ఆదిగాడు.

"కేసు విచారణ పూర్తిఅయింది. ఉరిశిక్ష చెప్పారు. రేపో ఎల్లుండో హైకోర్టు నుండి ఉత్తర్వులు రావాలి" అన్నాడు వార్డరు.

512 కి గుండె పగిలింది.

"నేచస్తే చచ్చానుగాని, పోలీసాయనా- నువ్వే చెప్పు న్యాయం. ఇందులో నే చేసిన నేరమేమిటో. అదే నీపెళ్లాం అయిందనుకో, ఏం చేస్తావయ్యా-"అని అడిగాడు ఆదిగాడు.

జయిలుకమ్ములచాటున ఉండిపోయాడు గాని, లేకుంటే ఆ ప్రశ్నకు ఆదిగాణ్ణి పొడిచి పారేయా లన్నంత రోషం వచ్చింది 512 కి.

"ఛీ ! నోరు మూయ్." అని మాత్రం కసురుకొని ఊరుకున్నాడు 512.

"మామా ! నీకో మంచిమాట చెప్తాను ఏమిస్తా" వన్నది లక్ష్మి.

"మంచిమాటే అయితే కమ్మటి ముద్దిస్తా" నన్నాడు ఆదిగాడు.

"మామా ! మాఅమ్మగారు రహస్యంగా చెప్పినారు. ఎక్కడా అనవద్దన్నారు. పైకోర్టునుండి ఈసందకాడ ఉత్తర్వులు వచ్చినవట. కేసు కొట్టివేశారట. నిన్ను తెల్లవారి ఇడిపిస్తారంట. ఇవిగో! అప్పచ్చులు—" అని మెల్లంగా చెప్పింది లక్ష్మి.

"ఆ ! నిజమేనా..." అని గంతువేశాడు ఆదిగాడు.

"నిజమే మామా. పైకోర్టువారు పోలీసువారి సాక్ష్యం నమ్మలేదంట. మన సాక్ష్యమే నమ్మినారంట." అన్నది లక్ష్మి.

"అదీ రంగా! దేవు డెక్కడున్నాడురా. రంగా." అన్నాడు ఆదిగాడు.

"అరవబోక" అన్నది లక్ష్మి.

"ఆదిగా" అన్నాడు 512.

"మామా, నిన్నిడిపించినారంటే రేపే–

"ఆడ నీసుక్కొని
ఈడనే గడ యేసి
పడవెక్కి భద్రాద్రి కెడదామా,
భద్రాద్రిరాముణ్ణి గొలుదామా."

అని పాట ఆరంభించి మళ్లీ నాట్యం చేసింది లక్ష్మి.

512 గడియారంగంటలూ, నిమిషాలు, సెకండ్లు లెఖ్ఖపెట్టుకొంటున్నాడు.

ఇల్లూ, ఇంటిదగ్గర భార్యా, సబినస్పెక్టరూ, తన డ్యూటీ మళ్లా సింహావలోకనం లోనికి వచ్చినవి.

గడియారం టంగున ఒంటిగంట కొట్టి 512 కి డ్యూటీ మార్చింది. ఇక జయిలుదగ్గర క్షణం నిలవలేకపోయాడు 512. ఆదిగాడు తన దృష్టిలో ఒక మహాయోధుడులాగా ప్రకాశించిపోతున్నాడు. వాడు చేసిన సాహస కార్యం తనపాలిటి కొక తారకమంత్రంలా తోచింది.

భుజంమీద తుపాకీ పెట్టుకొని ఎట్లా వెళ్లేడో-తన శరీరం తనకు తెలియని స్థితిలో ఇంటికి వెళ్లాడు.

సబినస్పెక్టరు గాదు — బ్రహ్మదేవుడయినా తను లేని సమయంలో తన ఇంటి వాకిట మెదిలినట్టయితే కాల్చి పారేస్తానంటూ అంగలు వేస్తున్నాడు 512.

వీథివాకిటికిపోయి తలెత్తి చూచేవరకు తన వరాండాలో ఒక మనిషి నిలబడి, 512 కి కనిపించాడు. 'ఎవరు వా'రని కేక పెట్టాడు 512.

ఢాం ఢాం అని రెండు తుపాకిగుళ్లు ఏకకాలంలో పేలినవి.

లైనులో నిద్రించే జనం లేచివచ్చి గుమిగూడి చీకట్లో లాంతరుదీపంలో వెతికారు. కాలిమీద తగిలిన గుండుదెబ్బకు నెత్తురు వరదలై వాకిట్లోనే పడిపోయిఉన్నాడు 512 ఒక్కడూను.
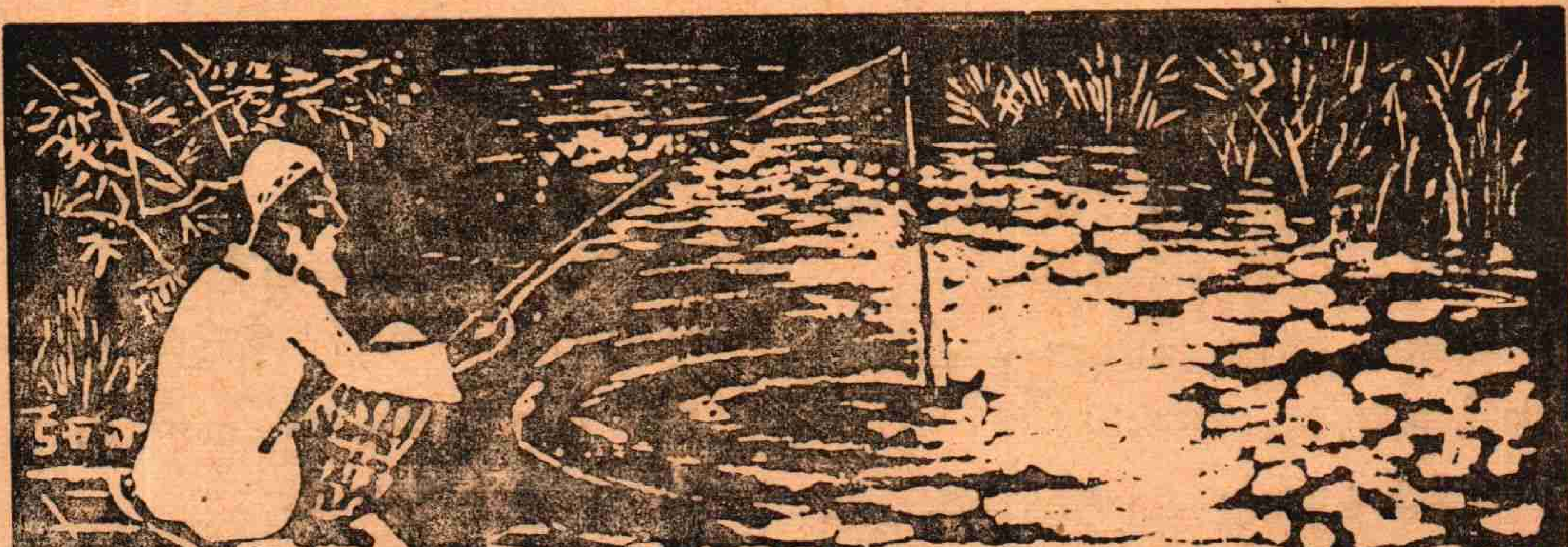
ఇంట్లోకి పోయి చూడగా, తలుపులు తెరచి ఎవ్వరూ లేక ఇల్లంతా బావురు మన్నది.